Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

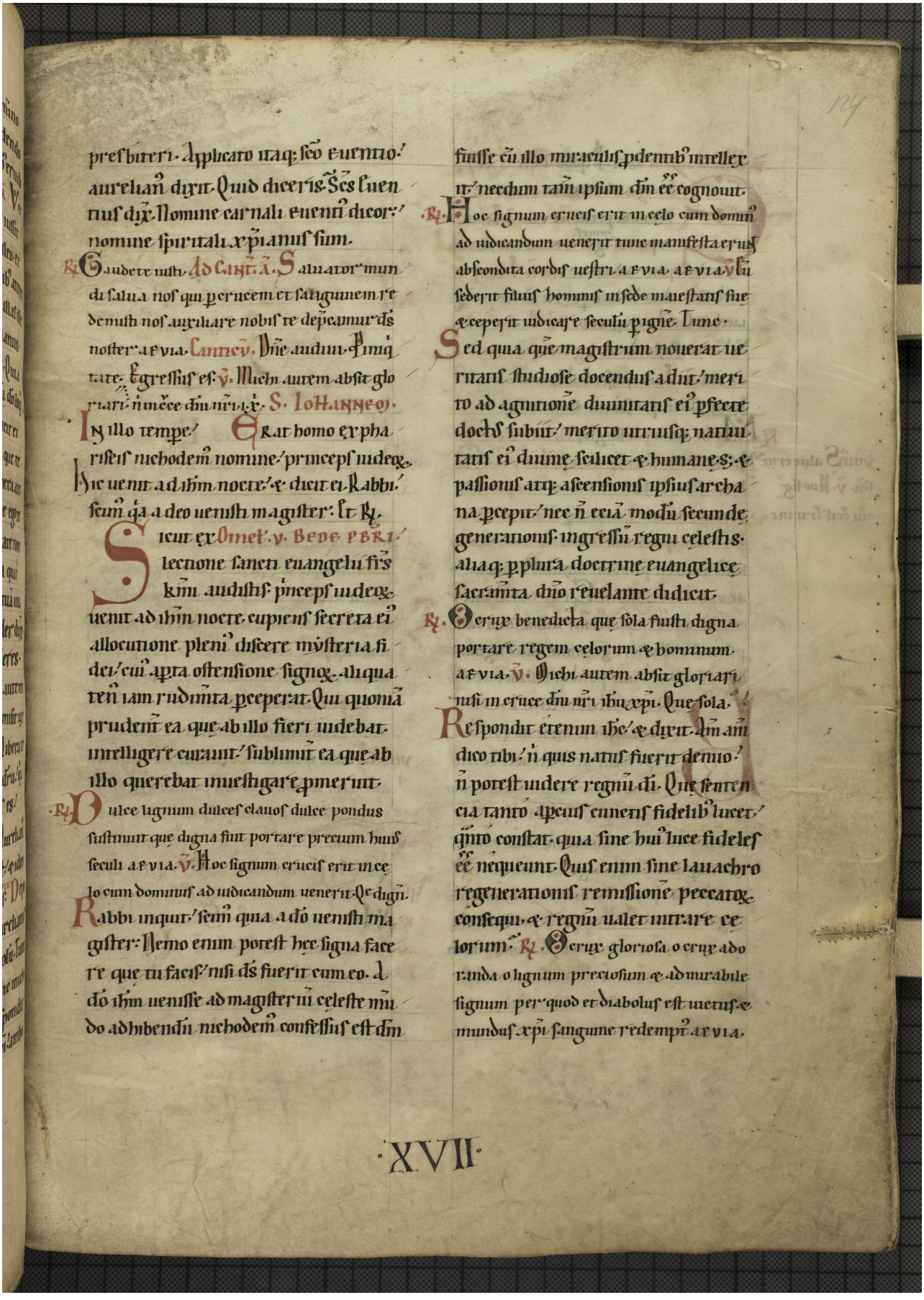

presbiteri. Applicato itaq; scō euentio.
aurelian̄ dixit. Quid diceris. Scs euen
tius dix̄. Nomine carnali euentiꝰ dicor.
nomine spiritali xp̄ianus sum.
℟. Gaudete iusti. Ad Cant. ā. Saluator mun
di salua nos qui p crucem et sanguinem re
demisti nos auxiliare nobis te deprecamur ds
noster. a f via. Cantic. v. Dn̄e audiui. Piniq
tate. Egressus es. v. Michi autem absit glo
riari. n̄ in cruce dn̄i nr̄i. i. x̄. S. Iohannem.
In illo tempe. Erat homo ex pha
riseis nichodem̄ nomine. princeps iudeor.
Hic uenit ad ih̄m nocte. & dicit ei. Rabbi.
scim̄ q̄a a deo uenisti magister. Et ℟.
Sicut ex Omel. v. Bede pbri.
lectione sancti euangelii fr̄s
kr̄mi audistis. p̄nceps iudeor.
uenit ad ih̄m nocte. cupiens secreta ei
allocutione pleni discere mysteria fi
dei. cui apta ostensione signor. aliqua
ten̄ iam rudim̄ta p̄ceperat. Qui quoniā
prudent̄ ea que ab illo fieri uidebat.
intelligere curauit. sublimit̄ ea que ab
illo querebat inuestigare p̄meruit.
℟. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus
sustinuit que digna fuit portare precium huius
seculi. a f via. v. Hoc signum crucis erit in ce
lo cum dominus ad iudicandum uenerit. Qe dign̄.
Rabbi inquit. scim̄ quia a dō uenisti ma
gister. Nemo enim potest hec signa face
re que tu facis. nisi ds fuerit cum eo. A
dō ih̄m uenisse ad magisteriū celeste mū
do adhibendū nichodem̄ confessus est dm̄
fuisse cū illo miraculis p̄dentib̄ intellex
it. necdum tam̄ ipsum dm̄ ēē cognouit.
℟. Hoc signum crucis erit in celo cum domin̄
ad iudicandum uenerit tunc manifesta erunt
abscondita cordis uestri. a f via. a f via. v. Cū
sederit filius hominis in sede maiestatis sue
& ceperit iudicare seculū p ignē. Tunc.
Sed quia quē magistrum nouerat ue
ritatis studiose docendus adiit. meri
to ad agnitionē diuinitatis ei p̄fecte
doctis subiit. merito utriusq; natiui
tatis ei diuine scilicet & humane s; &
passionis atq; ascensionis ipsius archa
na p̄cepit. nec n̄ eciā modū secunde
generationis. ingressū regni celestis.
aliaq; p plura doctrine euangelice
sacram̄ta dn̄o reuelante didicit.
℟. O crux benedicta que sola fuisti digna
portare regem celorum & hominum.
a f via. v. Michi autem absit gloriari
nisi in cruce dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. Que sola.
Respondit etenim ih̄c. & dixit. Am̄ am̄
dico tibi. n̄ quis natus fuerit denuo.
n̄ potest uidere regnū dī. Que senten
cia tanto apcius cunctis fidelib̄ lucet.
q̄nto constat. quia sine hui luce fideles
ēē nequeunt. Quis enim sine lauachro
regenerationis remissionē peccator.
consequi. & regnū ualet intrare ce
lorum. ℟. O crux gloriosa o crux ado
randa o lignum preciosum & admirabile
signum per quod et diabolus est uictus &
mundus xp̄i sanguine redemptꝰ. a f via.